

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tribunal Poenitentiæ Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut
Reo Posterior De Confessario Ut Judice**

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

Art. 3. A quo, & quando sit instituendum Examen?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

fuit S. IGNATIUS : hic autem, ut modò dixi, majorem conscientiæ discussiendæ accusationem non requirit : quod ipsius judicium etiam alij sapientes probarunt.

15. Negligentia venialis, seu levis (de magnâ & gravi jam *supra n. 3. dixi*) in Examine conscientiæ commissa, non facit irritum Sacramentum ; nec ejus effectum, qui est collatio gratiæ peccatorum ablativæ, impedit Laym. n. 5. Fill. tr. 7. c. 5. n. 31. Et reliqui communiter. Unde qui bona voluntate accessit ad examen, cupiens sufficientem diligentiam adhibere, non debet timere, se defectu Examini non esse rectè aut fructuosè confessorum : peccata enim mortalia tam grandia sunt & patentia, ut, nisi negligentia sit crassa & notabilis, hominem timoratæ nec projectæ conscientiæ latere non possint.

16. Ceterum an Examen præmissum ad valorem Sacramenti fuerit sufficiens, ita ut confessio postea non sit iteranda, hoc ferè indicio deprehendes. Si enim post confessionem plura peccata mortalia memoriarum occurrant, quam in confessione fierint explicata, non fuit diligentia sufficiens. Idem est, si intra unam & alteram confessionem lapsum sit breve tempus, unius v. g. vel alterius septimanae, & tamen unum vel duo peccata mortalia memoriam subterfugiant; cum enim hæc, ut paulo ante dixi, tam magna sint, ut vel parum in præteritam paucorum præcedentium dierum vitam & acta inquieti non possint non occurrere, merito quis credere potest, se graviter in excutiendis conscientiæ suæ latebris negligentem fuisse. Quod si autem occurrant aliqua, sed multò pauciora, quam confessio-

sa, credendum est, diligentiam fuisse sufficientem ad valorem Sacramenti. Ex his autem breviter

17. Patet, illos, qui ex priori suam conscientiam examinantium classe sunt, teneri ad novam peccatorum jam ante manifestorum confessionem, & præterea ad accusandos se de sua illa negligentia: peccarunt enim hi mortaliter omitendo debitam diligentiam, & confessionem fecerunt sacrilegam Bonac. 15. n. 5. Navarrus in Man. c. 9. n. 13. alij. E contrario illi, de quibus posteriori loco num. præcedenti dixi, non sunt obligandi ad confessionem iterandam; satis est, si de omissis se accusent, & de negligentia ad cautelam.

ARTICULUS III.

*A quo, & quando instituendum
sit Examen.*

18. Examen hoc ordinariè quidem ab ipso met pœnitente propriâ industriâ faciendum est: ad quod proinde Confessarij suos pœnitentes adhortari, & quantum fieri potest, etiam assuefacere debent, dimittendo etiam nonnunquam, si consultum videbitur, sine ablutione, ut se ipsi prius examinet, modò tam rudes non sint (ut sanè communiter esse solent rustici) ut seipso proprio studio examinare non possint; neque salutis suæ tam incurij, ut ad confessionem redire non velint.

19. Dixi ordinariè: Potest enim quandoque eadem examinatio fieri & suppleri ab ipso Confessario per prudentem examinationem; modò pœnitens habeat propositum respondendi & obediendi confessario,

ART. III. A quo, & quando instituendum sit Examen.

7

Effatio, quem novit de more interrogatur, & virum de se in ea re esse industrum: quod maximè in rudibus & rusticis, qui plerūque sua peccata præmeditari non possunt, locum habet Bonac. n.6. imò si Confessarius velit, potest hoc onus ordinariè in se etiam suscipere, quamvis habeat pœnitentem alioqui satis prudentem. Quomodo autem hæc examinatio à Confessario sit instituenda, dicitur lib.2. a. n.20. sed ordinariè consultius longè videtur, pœnitentes ad propriam exanisationem assuefacere. Neque ullo modo tolerandus est abusus quorundam, qui nihil volunt confiteri, nisi quod interrogantur: hoc enim tantudem est, ac velle tacere peccata, quæ non interrogaberis. quod utique idem est, ac esse indispositum ad absolutionem Navar. in Man. c.10. n.6. Ex dictis breviter

20. Pater, conscientiam esse examinandam priùs, quām ad confessionem accedas. Potest tamen quandoque etiam inter confitendum discuti: v. g. si quis recitaret præcepta & ad singula subsistens cogitaret, an peccasset. Sed hoc non est consultum: tum quia mora hæc tam Confessario, quām aliis etiam confessuris non potest non esse longè molestissima: tum quia metus & anxietas confidendi turbat memoriam: tum denique quia hoc haud dubiè signum clarum est hominis incurii, neque de confessionis bene peragendæ negotio satis solliciti, si quidem aliud fieri possit.

ARTICULUS IV.

Quamdiu faciendum sit Examen?

21. Hæc res non potest certo tempore definiri, ut sufficiant tot vel tot horæ,

quia non solum varietas materiae examinanda plus minusve temporis postulat (homo enim raro confitens, & multis peccandi occasionibus expositus probabiliter plura peccata admisit, quām alii sæpe confitentes, & securiore vitæ statum habentes) sed etiam dispositio pœnitentis. Homo enim perspicax & memoria pollens facilis in suorum peccatorum notitiam veniet, quām hebes & oblivious: citius etiam, qui certo ordine & methodo procedit per præcepta ac temporum intervalla, quām qui confusè, & inordinatè, ac tantum in genere cogitat, quid peccarit, non adhibitis præceptorum, locorum, temporum, personarum, negotiorum &c. indicis, velut hermetibus, quæ memoriam refricare possunt: solent. Itaque quisque tantum temporis in discutienda sua conscientia adhibebit, quantum pro ratione suæ personæ, & conditionis judicaverit, satis esse ad peccata, quæ ab ultima confessione, ritè peractâ, admisit, recolenda.

ARTICULUS V.

Quæ sit Materia Examinis?

22. Materia examinis pro futura confessione eadem est, quæ ipsius confessionis. Esta autem, ut id obiter hoc loco dicam, confessionis materia duplex, remota una, altera proxima; ista est contritio & confessio, quarum illam part. 2. istam verò part. 3. quantum satis erit, prosequemur. Remota, quam hoc loco præcipue spectamus, rursus alia est necessaria, alia sufficiens: illa est, quæ si sine justa causa omittatur, confessionem reddit invalidam, & sacrilegam: ista verò est, quæ, licet etiam studiosè omittatur,